

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Est-ne necesse ad hoc ut dolor de peccatis nostris sit supremus,
sensum esse vehementiorem quolibet doloris sensu ex aliis omnibus malis
concepto?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

22 TRACTATUS VI.

Resp. Ut diximus ex Concilio Tridentino: *Contritio est dolor animi*, & non solum Corporis, quia cum peccatum sit malum interius, originem habens in voluntate, dolor qui ejus est remedium, debet pariter esse internus. *In Contritione*, inquit Divus Thomas, *est duplex dolor: unus est in ipsa voluntate; qui est essentialiter ipsa Contritio, & nihil aliud est, quam displicentia prateriti peccati.* Quare non sufficit dolor externus, & sensibilis, & in appetitu solum inferiori, quem indicat singultus, & lacrymæ; sed debet esse in intimo cordis, & in voluntate, juxta id quod Deus nobis præcipit, Joëlis 2. *Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejunio, & fletu, & planctu, & scindite corda vestra, & non vestimenta vestra.* Et ut jam diximus cum S. Chrysoftomo: Contritio debet esse in corde.

Quest. 4. Quare Contritio debet esse suprema?

Resp. *Dolor in Contritione*, ut habet Divus Thomas, *excedit omnes alios dolores: quia quantum aliquid placet, tantum contrarium ejus displicet: finis autem ultimus super omnia placet; cum omnia propter ipsum desiderantur: & ideo peccatum, quod à fine ultimo avertit, super omnia displicere debet.*

Quest. 5. Est-ne necesse, ad hoc ut dolor de peccatis nostris, sit supremus, sensum esse vehementiorem quolibet doloris sensu ex aliis omnibus malis concepto, quæ nobis accidere possunt?

Resp. Non est necesse, quod quidem S. Bonaventura sic explicat: *Respondeo* dicendum quod cum quæritur de quantitate doloris, dolor potest dici displicentia rationis, vel passio ex hac resultans in sensualitate. Si hoc

D. Tho. in
supplem. q.
3. art. 1. in
corp.

S. Tho. in
supplem. q.
3. art. 1. in
corp.

S. Bonav. »
in 4. diff. »
16. p. 1. art. »
2. q. 1. »

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 23

secundo modo accipiatur, dico quòd non est
neceſſe magis dolere de peccato, quàm de re
temporali, nec etiam neceſſe eſt dolere, quia
non eſt in poteſtate cujuſlibet; talis enim dolor
non conſequitur amorem, ſed conſequitur
ipſam affectionem, & affectio experimenta-
lem cognitionem. Et quia non omnes habent
experientiam divinæ dilectionis, ideo non om-
nes ita ſenſibiliter dolent de peccatis: tamen
quod magis etiam ſenſibiliter doleat aliquis
de peccato, quàm de aliquo damno, hoc eſt
perfectionis, & congruum, non neceſſarium.
Sed in quantum dolor dicitur diſplicentia ra-
tionis, ſic dico quòd diſplicentia meſſuratur
ſecundùm quantitatem charitatis. Et ſic dico
quòd in comparatione ad alios amores, ven-
dicat ſibi dominium in corde, quandiu eſt, nec
unquam ibi eſt, niſi ſit domina. Unde dico
quòd ad hoc quod aliquis habeat charitatem,
neceſſe eſt quòd diligat Deum ſuper omnia;
hoc autem eſt diligere Deum ſuper omnia,
quòd pro nullo damno vel commodo velit
offendere Deum. Sic intelligendum eſt de diſ-
plicentia contritionis. Unde dico quòd pecca-
tum debet tantùm diſplicere rationi, quòd
nullo pacto, nullo commodo, vel incommo-
do velit in ipſum conſentire vel conſenſiſſe;
quoniam voluntas quæ ex aliqua cauſa con-
ſentit in peccatum, juſta non eſt; & in hoc
ſenſu dolor de peccatis in contritione debet
eſſe ſummus, ſeu ſupremus.

*Quæſt. 6. Quare dolor contritionis debet
eſſe univerſalis?*

*Reſp. Quia hic dolor debet ad omnia pec-
cata mortalia, quæ quis admittit, ſe extende-
re, ut habetur Ezechielis cap. 18. Si impius
egerit Pœnitentiam ab omnibus peccatis ſuis,
vitâ vivet: Proinde ſi remanet affectus ad*